



Agghegyalja **Mozai**k

VI. évfolyam, XXXIII.szám

2016. december

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek

Ünnepi
duplaszám

Szokatlan szokásaink

*A majdnem elfelejtett
gyalogösvény*

Naptár 2017

Élet az Agghegyen

*Gyermeklélek... avagy a ránk bízott
csodák*

*Világjáró - finnországi
kaland*

Horváth Zsolt fotója



Kedves Olvasó!

Miközben olvasom Horváth Zoli bácsi könyvét kövesdi gyermekkoráról és nézegetem a költögető és rajzpályázatra érkezett szép alkotásokat, visszarepít engem is az itt töltött téli szünetek hangulatába. Kis konyha, dédnagymamám főz a sparhelt mellett, mi gyerekek karácsonyfát rajzolunk. Az udvaron igazi hóember, akinek szénből van a szeme, és mai napig nem tudom hogyan, de potyogtak az égből a szaloncukrok....

Kedves Gyerekek! Hogy kié lett a legszebb alkotás? Mindenkié! A munkáitokból kiállítást nyitunk december 22-én 16 órakor az Alkotóházban, ahová szeretettel várunk Titeket családokkal együtt egy kis meglepetés műsorral, meleg teával és mézeskalács illattal...

Szeretettel köszöntjük az új szerkesztő társakat a csapatunkban. Az iskola életéről ezentúl Győri Edit igazgatóasszony fog beszámolni nekünk. A zöldszívű falu lakóihoz az újonnan induló „Természet” című rovattal szeretnénk közelebb hozni a mi Agg-hegyünket, és azoknak is, akik nem tudnak gyakran kilátogatni oda. Horváth Imréné Edit kalauzol el minket a természet szépségeibe és a hegyi életbe, fia - Zsolt - gyönyörű fotóival illusztrálva. Jó egy kicsit leülni és beszélgetni egy szépen faragott padon hogy jobban megismerhessük egymást ebben a rohanó világban. A megújuló praktika rovattal ezentúl Tóth Zsuzsanna lát el minket hasznos tanácsokkal. Szeretnénk ha a gyerekek is szerkesztenék az újságot, ők is megmutathassák egyéniségüket és alkotásaikkal színesebbé tehetnek minden lapszámot. Raffai Julcsi meséjével; az óvodások, iskolások rajzaival és verseivel kívánunk meghitt készülődést az ünnepekre.

Kis művészek névsora:

Bíró Viktória

Csigó Nóra

Csomó Jázmin Szilvia

Csuka Helga

Dani Angéla

Deák Laura

Galavics Rozália

Horváth Anna

Kasza Kata

Kiss Ágota

Kovács Annadóra

Lang Hanna

Marác Márk

Pinezits Hanna

Ratkovics Zsófia

Róka Evelin

Rupf Anna

Rupf Tibor

Szabó Lilien

Szamosi Milán

Szurok Eszter

Varga Réka

Varga Gergő

Varga Vitéz

Varhai Eszter

Varhai Klaudia

Zoltay Zétény



Önkormányzati hírek

Építkezés. Talán ez lehetne a kulcsszava az elmúlt időszaknak. Ezen nem csak településünk szeptembertől- novemberig megvalósult fejlesztéseit értem, hanem kapcsolatépítéseiteket is, amelyekről a következő percekben igyekszem tájékoztatni kedves Olvasóinkat. A falu Lövé felőli végén megvalósult a **napelemes forgalomlassító tábla** telepítése. Sajnos a megnövekedett forgalom és a főút rossz állapota miatt egyre nő a faluban és környékén a kisebb-nagyobb balesetek száma. Önkormányzatunk e lassító kijelzővel is igyekezett a közlekedés biztonságát erősíteni (még ha ez nem is a mi feladatunk lenne...). Az önkormányzattal és az orvosi rendelővel szemben **árokfedéssel történő parkoló kialakításaink** is ezt a célt szolgálják, szintén állami forrás nélkül. Többen feltették a kérdést a munka megkezdésekor, hogy miért kell a hivatal előtti kavicsos részt bántani. Engedélyt úgy kaptunk a munkákra, ha ezt a több évtizede hallgatólagosan eltűrt szakaszt is megterveztetjük és szabályosan megépítjük. A Liliom utcai telkeink szomszédságában (mint korábban hírt adtunk róla) a vasúti pályatestbe egy „zajvédő paplant” építettünk, amely egy ki nem forrott, kísérleti technológiával készült. Résen, voltunk és a zajmérési eredmények megtekintése után vállaltuk csak a fizetést. Mivel az eredményekből kitűnt, hogy ez a rendszer nem produkálja az ígért zajcsökkentési adatokat, nem fizettük ki a rendszert. Helyette a rá szánt pénzből, az adott területre az ősz folyamán elkészült egy **zajvédő fal**, a vasút működtetője pedig a kísérleti zajvédő paplant is meghagyta a pályatestben. Így kétszeres a védelmünk, mint ahogy egyes reklámok is hirdetik. Ha már a Liliom utca környékén járunk, megemlítem, hogy a **jövő év elején megkezdődik tavábi 24 db építési telek kialakítása**, melyeket a tavasz folyamán 1 millió forinttal foglalozni lehet, majd várhatóan 2017 végére, - a közművek elhelyezése után-, kell kifizetni a teljes 4 millió forintos vételárat. Már most egy külön listát fektettünk fel az érdeklődők számára, hogy sorrendben visszaértesíthessük őket a vásárlási/foglalozási lehetőségről. Ily módon alakítottunk ki a **Dózsa György utca folytatásában is 15 db telket**. Ezek mindegyike már gazdára talált és várhatóan ez év végére valamennyi vállalt közmű is megépítésre kerül. A környéken lakóktól az esetleges kellemetlenségért ezúttal is elnézést kérek. Remélem a lakónegyed megvalósulása után ők is elégedettek lesznek a fejlesztésekkel. Az áramszolgáltató e munkák mellett, éves fejlesztési terve alapján-, további munkákat végzett falunkban. Ennek eredményeként **az Iskola utcai közvilágítási oszlopok teljes cseréje** megtörtént, és úgy látom, talán még vezeték is kevesebb került vissza. Nagyon távoli vágnak tűnik az, hogy Ausztriához hasonlóan, villanydrót mentesen és az egész faluban lefedett árkokkal büszkélkedhessünk.



A focipálya mögött területeket vásárolt önkormányzatunk. Célunk, megtakarításaink egy részének értékállóvá tétele, valamint esetleges további sport vagy megújuló energiával kapcsolatos fejlesztések helyének biztosítása. Ugyancsak használó céllal vásároltunk állami területet a gyertyaüzem (valamikori ládagyár) mellett.

Itt a lehetséges fejlesztési cél az előbbieken túl, akár lakóövezeti, vagy az ipari besorolása miatt, valamilyen „tiszta” ipar telepítése is lehet. E területvásárlások háttérében az is áll, ha valamilyen jó lehetőség adódik, valaki érdeklődik, ne álljunk terület nélkül, készületlenül. A sok-sok benyújtott és elbírálásra váró pályázatunk esetében is, - amelyről jegyzőnk számol be-, próbálunk kicsit előbbre tekinteni.

Örömmel nyugtázom, hogy a Franciska majori befektető nem csak nagy tervekkel rendelkezett bemutatkozásakor, hanem sorról-sorra meg is valósulnak a tervezett fejlesztések. Ha most az autóból arra kandikálnak, már egy hatalmas, állandóra épített „cirkuszi” sátrat, valamint megújuló istálló épületeket láthatnak. Bízatom a beruházókat, hogy mielőbb mutassák be újságunk hasábjain is terveiket. Ami már bizonyosan látszik: a faluhoz tartozó Franciska major nem lesz az enyészeté. Az idei alkotótábori faragványok is sorra kerülnek ki köztereinkre. Segítve azt, hogy ezzel is egyedi arculatúvá váljon Sopronkövesd. Jó volt már ősszel az aradiak kopjafájánál és az 56-os emlékműnél méltó módon ünnepelnünk.

Az állami központosításnak két területen is elszenvedői vagyunk jövő évtől. Iskolánkat (a városi iskolához hasonlóan) januártól át kell adnunk az államnak. Ettől függetlenül mégis csak a mi gyerekeink járnak ide, így jövő évben saját forrásból ebédlő-bővítést tervezünk. A három évvel ezelőtt a közös hivatali rendszer létrehozásakor már voltak olyan félelmeink, hogy a kisebb településeink mozgásteret előbb-utóbb szűkül. Sajnos már látszik, hogy jövő évtől csak egy hálózaton kommunikálhatunk és dolgozhatunk, melyet csak a központi településre, azaz Kövesdre hajlandóak kiépíteni. Ezért át kell szerveznünk és központosítanunk a hivatali rendszerünket, amely a kövesdi hivatali épületben plusz irodák kialakítását teszi szükségessé a jelenlegi könyvtár és a valamikori klubhelyiség kárára. Kapcsolatainkat az elmúlt időszakban nagymértékben sikerült megerősíteni, bővíteni. Elég, ha az idei sikeres KÖN napokon itt tartózkodó felvidéki és vajdasági csoportra gondolok. A vajdasági Tóthfaluvall a KÖN-ön már aláírtuk a testvér-települési megállapodást, melynek újabb állomása volt a novemberi találkozó egy köztes helyszínen, Mórahalmon. A mórahalmi kihelyezett testületi ülés része volt képviselőtestületünk és Mórahalom város polgármesterének két óra hosszúságú kötetlen találkozója is. Benyújtottuk a felvidéki Alsóbodokkal a 451 millió forint összegű pályázatunkat. Ha ez sikeres lesz, biztos vagyok abban, hogy velük egy újabb testvértelepüléssel gazdagodunk.

A klímaváltozás fokozódó jövőbeni hatásaira felkészülve,- melyek már most is hirtelen viharok és a csapadék mennyiségének és az évszakok rendjének megváltozásában mutatkoznak-, két klímakonferencián is részt vettem. Mind a balatonfüredi, mind a budapesti konferencia is lehetőséget adott a kapcsolatépítésekre, hiszen a szakmabeliek és a polgármesterek mellett norvég, izlandi, szlovák, román, portugál, spanyol, lett és angol résztvevőkkel együtt igyekeztünk valamit tenni az elkövetkező generációknak megőrzendő Földünkért. Ez egy zöldszívű falu polgármesterének talán még nagyobb felelősség. Még két kapcsolatépítés a végére. Novemberben ültünk le egy háromoldalú találkozóra az Autoliv és a rendőrség képviselőjével. Az Autoliv megnövekedett forgalmának káros hatásai ellen (szabálytalan parkolások, szemetelés, közterületeink illemhelyként való használata) próbáltunk újabb, hatékonyabb megoldásokat találni. Márton nap után egy nappal, újságunk régi és új főszerkesztőivel és szerkesztőivel találkoztunk a szokásos évi vacsorán. Az este során nagyon sok új és érdekes ötlet is felszínre került az immár 33. számánál járó Agghegyalja Mozaik újságunkkal kapcsolatban, melynek szerkesztőjeként és a falu polgármesteréeként is békés áldott ünnepeket és szerencsés újesztendőt kívánok! Remélem, találkozunk decemberi közösségi programjainkon!

Fülöp Zoltán
polgármester



A szobor alkotója: Szalai Norbert nagyatádi fafaragó

A testvér települések élménybeszámolóját az itt töltött napokról a Postaláda rovatban olvashatják.



Engedély nélkül létesített vízi létesítmények vízjogi fennmaradási engedélyezési eljárása

Módosult a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény, amelynek 29.§ (7) bekezdése arról szól – ahogy az már a megyei napilapban olvasható, híradásokban hallható volt – hogy 2016. június 4. és 2018. december 31. napja közötti időszakra vonatkozóan a kérelmezők vízi létesítményük további üzemeltetéséhez szankció alkalmazása nélkül juthatnak vízjogi fennmaradási engedélyhez.

Abban az esetben, ha a vízi létesítmény vízjogi létesítési engedély nélkül került megépítésre vagy attól eltérően került megvalósításra, fennmaradási engedélyt kell kérni.

Jegyzői hatáskörbe tartozik:

- olyan kút létesítéséhez, üzemeltetéséhez, fennmaradásához és megszüntetéséhez, amely a következő feltételeket együttesen teljesíti:
 - kijelölt, kijelölés alatt álló, illetve előzetesen lehatárolt belső, külső és hidrogeológiai védőidom, védőterület, valamint karszt- vagy rétegvíz-készlet igénybevétele, érintése nélkül és 500 m³/év vízigénybevétellel kizárólag talajvíz-készlet vagy parti szűrésű vízkészlet felhasználásával üzemel,
 - épülettel vagy annak építésére jogosító hatósági határozattal, egyszerű bejelentéssel rendelkező ingatlanon van és magán személyek részéről a házi ivóvízigény és a háztartási igények kielégítését szolgálja nem gazdasági célú vízigény
- a fentiek szerinti házi ivóvízigény kielégítését szolgáló kúthoz tartozó, víztisztítási feladatokat ellátó vízi létesítmény.
- az 500 m³/év mennyiséget meg nem haladó, kizárólag háztartási szennyvíz tisztítását és a tisztított szennyvíz elszikkasztását szolgáló vízi létesítmény.

Minden más esetben a vízügyi és vízvédelmi hatáskörrel rendelkező hatóság, a megyei katasztrófavédelmi igazgatóság fennmaradási engedélyre szükséges az engedély nélkül létesített vízi létesítményekre vonatkozóan.

Hivatalunkban a benyújtandó kérelemre, befizetendő igazgatási szolgáltatási díjakra, az engedélyezési eljárásban részvevő szakhatóságokra vonatkozóan részletesebb anyag áll rendelkezésre, amely az érdeklődők számára elérhető. A törvényi rendelkezés - értelmzésünk szerint - jegyzői hatáskörbe a belterületen lévő ásott kutak esetét sorolta. A mélyebbre fúrt, rétegvíz felszínre hozó kutak ügyében a katasztrófavédelemnél kell eljárni. A határidő csak két év múlva, 2018-ban fog lejárni.

Önkormányzati híreink

A családi napközi – jogszabályváltozás miatt – családi bölcsődévé alakul 2017. január 1-jétől. A működés keretei nem változnak, 20 és 30 hónapos kor között várja a kisgyermeket a két csoport. Jelenleg az új formában történő működés engedélyezési eljárása zajlik. A bölcsődei ellátást továbbra is a településünk finanszírozza, a szülőkre csak az esetleges étkezési költség kerül áthárításra.

Önkormányzatunkat újabb feladat elé állítja egy másik törvényi rendelkezés is, mert az iskolánk működtetését sajnos át kell adnunk 2017. január 1-jétől a Soproni Tankerület részére. Az előkészítő munkák már októberben megkezdődtek, decemberben az átadás-átvételi megállapodások készítése, valamint a vagonkezelési szerződés kötése történik.

A jövő évtől az önkormányzati gazdálkodás és a helyi adók rendszere is egy új, országos, egységes ASP rendszer keretei között fog működni, amely majd folyamatosan és fokozatosan az önkormányzati működés szinte minden területét érinteni fogja. Így várhatóan az önkormányzati munkavégzés is átszervezésre kerül a következő esztendőben.

Benyújtott, befogadott pályázataink, amelyek elbírálásra várnak:

Pályázati cél	Projekt költségvetése	Elnyerhető támogatás %-a a pályázat költségvetéséhez viszonyítva
Út- és járdafelújítás a településen	20 millió Ft	100
Községháza belső átalakítása	14 millió Ft	50
ASP rendszer bevezetése	7 millió Ft	100
Egészségház építése	117 millió Ft	maximum 80 millió Ft
Turisztikai fejlesztés	235 millió Ft	100
Ovoda bővítése és eszközbeszerzés	90 millió Ft	100
Szlovák-magyar határon átnyúló pályázat	1.505.650 EUR	95
Kültéri sportpark futókörrel	15 db kültéri sporteszköz, 400 méteres, rekortán anyagú futókör	Futókör költségének 50%-a és a kültéri sporteszközök

Helyi szervezeteink az alábbi támogatásokra pályáztak sikeresen Önkormányzatunk közreműködésével:

- **Kövirózsa Kulturális Egyesület** - ruhavásárlás
- **Sopronkövesdi Labdarúgó Club** - TAO
- **Önkormányzatunk** az 1956-os események méltó megünneplésére nyújtott be és nyert 1,1 millió Ft-os pályázatot, amelyből 150 ezer Ft az önerő

Fücsökné Torma Livia



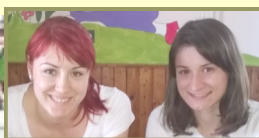
Szeretettel köszöntöm Önöket most először e lap oldalain. A következőkben én szeretném a falu lakosságát tájékoztatni az iskolában történt legfontosabb eseményekről. Jó dolog, hogy az első bejelentkezés alkalmából is sok újdonságot és jó hírt oszthatok meg Mindnyájukkal. Az év eleji pár napos nehéz kezdés után gyorsan beindultak a dolgos hétköznapok. A magyar szak tanítását ideiglenesen megoldottuk, de az állást hirdetjük és reméljük hamarosan teljes munkaidőben tudunk foglalkoztatni valakit.

Az elmúlt két hónapban minden osztályunk részt vett egy interaktív előadáson, melyen a téma a **biztonságos internetezés** volt. A közvetlen, jó előadásmódú budapesti pedagógus, aki már évek óta ezzel a témával foglalkozik, a gyerekek életkorának megfelelően hívta fel figyelmüket arra, hogy milyen veszélyek leselkedhetnek rájuk, mire kell figyelniük, milyen alapszabályokat kell betartaniuk, ha nem akarnak az internetezés áldozataivá válni. Szavai néha mosolyt fakasztottak, de sokszor döbbenetet is kiváltottak. Az előadónő délután a szülőknek tartott előadást, hogy mire kell figyelni ezzel kapcsolatban, illetve hogy ha baj van, hová lehet fordulni. Sajnálom, hogy erre mindössze 5 szülő volt kíváncsi. Azt hiszem, hogy akik ott voltunk, sokat tanulhattunk.

A Cinege mellett sikerült a **Marionett** művészeti iskolának is megkezdeni tevékenységét. Így elmondhatjuk, amit kevés iskola mondhat el magáról: két művészeti iskola is működik intézményünkben. Ezzel tovább bővült a lehetőségek köre. A népzene, citera és néptánc mellett megjelent a zongora, a furulya és a modern tánc is iskolánkban. Reméljük, hogy a továbbiakban ezt még esetleg bővíteni is tudjuk.

Büszke vagyok arra, hogy egy rendkívül elismert és jó tehetséggondozó programot is elindíthattunk ebben az évben. Tudtommal az egész térségben nálunk először. **Polgár Judit Sakkpalota programját** vettük át. A kitűnő magyar sakkozónő nem csak egyszerűen sakkolni tanítja a gyerekeket, hanem a sakkon keresztül minden területen fejleszti a logikai gondolkodást. A sakk beépül a magyar, a matematika, testnevelés, de még az ének tantárgyba is. Ezt használja arra, hogy játékos, könnyed, szórakoztató formában tanítson logikus gondolkodásra. Ehhez már megvettük az alapfelszerelést, alsós kolléganőink pedig 3 napos továbbképzésen sajátították el ennek a módszernek az alapvető lépéseit. Fáradtan, de tele lelkesedéssel jöttek haza Budapestről. A program fokozatosan indul alsóban, de szeretnénk felmenő rendszerben bevezetni a többi osztályba is.

Lezajlott az **őszi papírgyűjtésünk** is, melyben a gyerekek és szülők is kitétek magukért. A papírrért 200 020 FT-ot kaptunk. Köszönjük a segítséget. Minden fillér jól jön, mert a tavasszal az udvart szeretnénk kicsit megújítani, átalakítani. Ezért a gyűjtést akkor megismételjük. Kérjük, addig is tárolják az iskolásoknak a papírt és vasat!



Ősz végén, tél közeledtével, ahogy kint egyre hűvösebb lesz, itt nálunk úgy lesz egyre meghittebb a hangulat. A szeptemberben érkező kisgyerekek közösséggé formálódtak és minket is elfogadtak, egyre szívesebben jönnek és a napjaink jó hangulatban telnek. Nagyon jó érzés nekünk, hogy sok mosolyt kapunk tőlük. Idővel egyre több közös programra van igényük, így nagy örömmel fogadták mikor együtt tóklámpást faragtunk, Márton napi lámpást készítettünk vagy mikor csak gyurmáztunk.

Nagyon várjuk az adventi időszakot és a Karácsonyt a gyerekekkel mindig örömteli a várakozás.

Idén is sor került a karácsonyi fotózásunkra ami közelebb hozta az ünnepi hangulatot. A gyerekek ügyesek voltak, nagyon élvezték a fotózást, mi pedig a szülőkkel együtt kíváncsian várjuk az elkészült képeket.

Terveink között szerepel, hogy több programnak szeretnénk otthont adni itt a napközibe: baba- mama foglalkozásoknak és előadásoknak. Továbbá szívesen fogadjuk az ez irányú ötleteiket.

Az érdeklődőket is várjuk, akik szeretnék többet megtudni napköziről, a beszoktatásról így lehetőséget adva arra, hogy felmerülő kérdéseiket feltehessék és az előforduló aggodalmakat eloszlassuk. Férőhely előre láthatóan tavasszal lesz.

Ezúton szeretnénk Mindenkinek Meghitt, Békés Karácsonyt kívánni!

Kissné Fekete Andrea és Kottrik Gabriella



Fülöpné Hidegh Csilla beszámolója

„ Zúzmarát szór december, szél dalol a fákon.
Tekintete elidőz az álmodó tájon.”



Minha csak most kezdtük volna a nevelési évet.....közben pedig eltelt három hónap. Talán azért is szaladt el így az idő, mert rengeteg minden történt velünk. Ettől a nevelési évtől visszatértünk a vegyes csoportokra, így óvodánkban jelenleg 3 csoport működik, s mindhárom csoport összetételét úgy alakítjuk, hogy minden csoportban minden korosztály jelen legyen. Így tudjuk biztosítani a csoportok ideális létszámát, így jelent húzóerőt a kisebbeknek a nagyok csodálata, s így találják meg egymást a barátok. Jelen pillanatban 59 kisgyerek jár óvodánkba, és januártól ez a létszám emelkedni fog. Büszkék vagyunk arra, hogy egyre több vidéki iratkozik be intézményünkbe. Jelenleg 10 kisgyermek jár a szomszédos településekről, ill. Sopronból, és januárban ismét várunk vidékieket. Változtak a személyi feltételek is. A magas gyermeklétszám indokoltá tette, hogy 3 teljes állású dajkát foglalkoztassunk. Így Iboly néni és Kriszta néni mellé érkezett Bernáthné Rózsás Ildikó, akit ezúton is sok szeretettel köszöntünk körünkben. Vidáman, szívesen teltek őszi napjaink: kirándultunk az Alkotó táborba, részt vettünk a KÖN napokon, leszüreteltük a szőlőt az Agghegyben. Annak rendje és módja szerint szüreti mulatságot tartottunk az ovi udvarán szőlőlével, süteménnyel, nótaszóval. Járt már nálunk a Csemete bábszínház, Rosta Géza előadóművész, a Camerata Art'issima zenei produkció, és a Petőfi Színház előadását is megnézték gyermekeink. Szokásunkhoz híven tartottuk meg a Márton napot, Márton napi vonulásunkat, ez alkalommal a Lurkó ligetben. A Süni csoportosok „Pizsama partija” nagyon népszerű volt. Élvezték a gyerkőcök a késő esti pizza-partit, párnacsatát, esti-mesét. Egész biztos, hogy lesz folytatása...

A színes programok mellett folytatódott nálunk a pedagógus életpálya modellel bevezetett minősítés. Ez alkalommal Soósné Orbán Györgyi vett részt az eljárásban, így a 6 óvodapedagógusból már 5-en tettek eleget ennek a megmérettetésnek. Ezt a kihívást a pedagógusok nagy része elodázza, nem szívesen vállalja önként. Mi ezt tettük, s erre büszkék vagyunk. A továbbiakban készülünk téli ünnepeinkre, és Mentovics Éva vers részletével búcsúznak olvasóinktól:

„Ünnepet vár december díszes vendégségbe. Asztalánál kap helyet Szeretet és Béke.

Mit kíván most december? Azt, hogy egész évben a két kedves jó barát hozzád is betérjen.”



Varhai Eszter





Dr. Barkó Péter rovata

Szent Mártonnak ünnepén égő lámpást viszek én...

2016. november 12-én szombaton, Szent Márton ünnepe alkalmából gyermekzsivajtól volt hangos a plébánia. Hanis Petra hitoktató tanárnő vezetésével szebbnél szebb Szent Márton napi lámpások készültek el a plébánia nagytermében. Az egyházközség hagyományteremtő szándékkal szervezte meg a vidám családi délutánt, ahol a család aprajagya megmutathatta kreativitását. A munkát a Sopronkövesdi Karitás Csoport által készített üdítők, szendvicsek, sütemények is segítették. Az elkészült lámpásokkal együtt vonultunk át a templomba, ahol minden egyes lámpást és kis készítőjét megáldott Gábor atya. A szentmisét követően süteményezés, majd az első havat kihasználva, hógolyózás és hóember építés zárta a napot. A délután közel 50 résztvevője a közös munka és imádság által páratlan lelki és testi élményben részesült!



Szűz Mária beköltözött a plébánia kertjébe

2016. október 7-én, Rózsafüzér Királynője ünnepén áldotta meg Szalai Gábor plébános atya a hívek jelenlétében az újonnan felállított Rózsafüzér Királynője szoborkompozíciót. A szobor-kompozíció létrejöttéért köszönetet mondunk:

- **Sopronkövesd Község Önkormányzatának**, aki a 2016. évi Kulturális Örökség Napjai keretében szervezett fafaragótáborban lehetőséget biztosított hazai és határon túli művészeknek, hogy alkotassanak,
- a **Tanulmányi Erdőgazdaságnak**, aki a művészeknek az alapanyagul szolgáló faanyagot biztosította,
- a **Rupf Családnak**, hogy vendégházukban biztosították a művészi alkotómunka nyugodt körülményeit,
- **Kottrik Zoltán Erdélyből származó fafaragó művész úrnak**, aki a szobor lakhelyéül szolgáló barlangot a lourdes-i barlang mintájára kifaragta,
- a **Rózsafüzér Társulatnak**, hogy a nyári zarándokútjukon Lengyelországban a Szent Születet ábrázoló szobrot megvásárolták, és a Rózsafüzér Királynője szobor-kompozíció megvalósításához a terepet előkészítették, és az ünnepséget szervezték.

Isten fizesse meg áldozatos munkájukat!



Fodrász Ilitől búcsúzunk

Drága "Ilona" !

Annak ellenére, hogy tudtuk, hogy egyre gyengébb vagy, már az élőkre nem tudsz figyelni, elfáradtál az évekig tartó harcokban, mégis reménykedtünk, hogy megrázod magad és kitalálsz valami új gyógymódot, visszatér legendás étvágyaddal a régi kedvesen bohém éned amivel mindig a társaság középpontja voltál. Elfogadtad, hogy menned kell és ott a másvilágon már várnak, nemcsak a szüleid, rokonaid, barátaid, de azok a hozzád hasonló betegségben elhunytak is, akiknek kezeléseid során annyi vigaszt nyújtottál és akiket halálukkor őszintén megsirattál.

Emlékszem naiv, hiszékeny kislányként, mint fodrásztanuló jöttél a faluba. Hogyan rá tudtál csodálkozni egy-egy olyan történetre, eseményre amiről még nem hallottál. Megtanultad nemcsak a szakmát, de azt is, hogy vendégeid a frizurájukon kívül a lelki tisztítását is tőled várják. Ezzel nem éltél vissza és ennek köszönhető, hogy ennyien szeretnek, kedvelnek a faluban.

Mikor jól ment a szakmai munkád természetesnek tartottad, hogy segítsd szüleidet, testvéreidet is, de mindig találtál a környezetben olyant akivel nagylelkű lehettél. Ezt a szokásodat életed végéig megtartottad.

Házassági válságod nem befolyásolta lányodhoz fűződő mély kapcsolatodat, és ez megmaradt második házasságod alatt is, egészen a halálig. Isteni ajándék, hogy betegséged alatt Henrietta figyelme és gondoskodása vett körül, őszintén megbíztál benne, megnyugtatott.

Családjával együtt éreztették, hogy még szükség van rád, és megnyugodhatsz biztosan emlékezni fognak rád az unokáid. Kitartásod és élni akarásod mellett ahhoz, hogy ilyen méltósággal tudj viselni betegséged terheit szükséged volt olyan társra, mint férjed Kanóc, aki a hosszú évek alatt igyekezett maximálisan alkalmazkodni hozzád, sok férfitól el nem várható módon biztosította mindazt, amit Te fontosnak tartottál. Sok-sok emlék jut eszembe rólad, de legtöbbször a szegedi kétnapos kirándulásunk egy-egy kockája: nem engedted, hogy segítsünk és felhúztad megad a busz lépcsőjén, majd később mikor a fiúk a Tisza parti lépcsőn vittek tolokocsitól. És mindig jókedvű és kíváncsi voltál. Csodáltunk és büszkéek voltunk rád.

Nagyon hiányzol mindannyiunknak. Nyugodj békében !

A Nyugdíjas Egyesület tagjai nevében Csöpi



Történelmi kirándulás

Idei kirándulásunk helyszínein, Esztergomban, Szentendrén és Felcsúton régi és jelenkori történelmünk jellegzetes központjait kerestük fel.

Esztergom már a Római Birodalomban is jelentős szerepet töltött be, és a honfoglaló magyarok első uralkodóinak is itt lett a székhelye, majd később a katolikus egyház legfőbb központjává vált. A hagyomány szerint itt született Vajk a későbbi Szent István királyunk is.

A Dunakanyar fölé emelkedő Várhegyen magasodó Bazilika hazánk legnagyobb temploma. Altemploma egykori érseknek temetkezési helye -Vitéz Jánostól Mindszenti József- és őrzi az előző évszázadok templomainak emlékeit is. Gazdag kincstára bemutatja az elmúlt korszakok állami és egyházi relikviáit, felbecsülhetetlen értékű műkincseit. A Bazilikát négy hercegprímás építtette 1822-1869-ig, ami a 19. század legnagyobb egyházi építkezése volt. A magaslaton álló templom és a mellette lévő középkori vár a Dunakanyar meghatározó látványa, ami főképp a felvidéki magyarlakta területekről lehet igazán impozáns, s talán ez a látvány is hozzájárult a szlovákiai magyarok magyarságtudatának fenntartásához.

Szentendrén nem a monumentális stabilitás, hanem a sokszínűség adja meg a hely hangulatát. Az évszázadok harcai során többször kiürült város menekülő szerbeknek és betelepülő németeknek, görögöknek, zsidóknak adott otthont, és ez a sokszínűség egykor fejlett mezőgazdasági kultúrát és színes kézműves közösségeket, pezsgő gazdaságot, mára a képző és iparművészetek központját hozta létre, őrizve a hagyományokat, szokásokat, kultúrákat.

Az 1800 fős Felcsúton a legújabb kor egyik legnagyobb és talán legszebb hazai épületét a Pancho Arénát néztük meg./Egy sportportál a földkerekség legszebb stadionjának választotta 2016-ban./

A Makovecz Imre által tervezett 3.500 fő befogadására alkalmas építmény stílusában, igényességében vetekszik bármelyik újkori templomunkkal. Bronzszobrai, igényesen megépített kiszolgáló helyiségei, sporttörténeti kiállításai mind-mind a kor szellemét tükrözik. A 21. század ideálja a sportos, erős ember. Itt azért a szellemi fejlődésre is gondoltak, a faluban a sportolókhoz közel gimnázium és szakközépiskola is a sportolók rendelkezésére áll. Jóérzésünkhöz hozzájárult a kedves és korrekt idegenvezetés is.

Egy napban sűrítve láthattuk a múlt, a jelen és a jövő képét. Mi nyugdíjasok a jövőt nem tesztelhetjük, de drukkolunk, hogy az elkövetkező generációk a jelenlegi kor eredményeire legalább annyira méltón büszkéek lehessenek, mint mi az eltelt régmúltra.



Biczó Szabolcsné rovata

Szollár Enikő beszámolója

Elmúlt másfél éve annak, hogy a Kedves Olvasóknak beszámoltunk a Cifraszűr Néptáncsoport létrejöttéről. Céljaink változatlanok és továbbra is töretlen lelkesedéssel két fő dologra koncentrálunk: az első a kitarató tánctanulás, a második a táncházak szervezése, rendezése.

Két szezon után elmondhatjuk, hogy négy tájegység táncaiból igyekeztünk minél többet elsajátítani és ezek közül háromból már tudunk némi ízelítőt adni a közönségünknek. Alkalmunk adódik erre a helybéli rendezvényeken kívül, mert egyre több helyre kapunk meghívást falunapokra, fesztiválokra, évfordulós üzemi rendezvényekre. 2014 októberében rendeztük az első táncházunkat, aminek a sikerén felbátorodva azóta minden évben három

alkalommal hívtuk a néptáncot kedvelőket egy-egy jó mulatságba. Nem kis örömmel nyugtáztuk, hogy elég sokan rendszeresen meghallották hívó szavunkat, és mindig voltak új arcok is, akik rácsodálkoznak a látottakra, hallottakra. A felnőtt táncház előtt a gyerekeké a főszerep, hiszen egyre több az apró érdeklődő is. A néptánchoz illő a környezet: a csárda egykori pajta helyisége, a remek muzsikákat minden alkalommal két zenekar biztosítja: állandó vendég a Berkenye citerazenekar, valamint egy vonós zenekar. Vendégeskedett nálunk a Lövői banda a szomszéd faluból, illetve nyáron hallhattuk Farkas Zoli és bandáját muzsikálni, akik szó szerint elhúzták mindenkinek a nótáját!



A 2016-os évben csoportunk ellátogatott Völcséjre még januárban, májusban meghívást kaptunk az Oszkói Hegypásztor Kör Orbán napi hegyi vigadalmára, ahol a Berkenye citerazenekar kíséretével az Oszkói szőlőhegyen adtunk műsort. Pünkösdkor a főzőtudományunkat is tesztelhattük, remek napot töltöttünk együtt és az első cifra csilis bab még dobogóra is került! Júniusban a szomszéd faluban Nagylózsón a Pipacs fesztiválon vendégeskedtünk. Csánigon és Nagygeresden pedig a falunap fellépői között szerepelhattünk. Augusztus végén az Autoliv napra is meghívást kaptunk, melyet a Lövér kempingben rendeztek. Szeptemberben jó szokás szerint a Kulturális Örökség Napjain is részt vettünk.



Augusztus elején a csoportunk családtagokkal együtt Vízvárra utazott táborozni, a mesés Dráva vidékére, ahol 4 napot tölthettünk együtt. A közös főzések, a drávai kenutúra, és a sok-sok játék mellett somogyi, ezen belül is berzenicei táncokat tanulhattunk egy helyi tánctanártól, aki igazán lelkesen oktatta kis közösségünket órákon át.

Mindezekon kívül számos egyéb programmal gyarapítjuk közös élményeinket. Együtt lenni jó, együtt táncolni a legjobb! Aki kedvet kapott a néptánchoz, kedd esti próbáinkon szívesen látjuk.



A hideg téli idő beköszöntével és karácsony közeledtével a segítő adakozás száz évvel ezelőtti megnyilvánulását eleve-
nitjük fel. Értékes dokumentuma Sopronkövesd történetének az a vers, amelyet 1915. február 5-én kelteztek a galíci-
ai harcmezőről: „Emlék az 1914–15. évi világháborúra. Köszönet a sopronkövesdi nőknek.” A történet lényege,
hogy a kövesdi asszonyok és leányok, egy „nemes lelkű uri asszony”, Ótocskáné példájára és biztatására melegítő
ruhákat küldtek a frontra, a „huszárok közt szenvedő” Ótocska Jenő főhadnagynak († 1915. június 24.) és bajtársai-
nak. Ezt a nemes adakozást folytatták a sopronkövesdiek az elkövetkező háborús évek alatt, ekkor már nemcsak ruhákat, hanem
ún. szalmabocskort is készítettek honvédeink számára, az Ótocska és a rokon Brázay-család támogatásával. Lássuk tehát a kora-
beli tudósítást és a hálából született verset.

Kelemen Dávid rovata

„Fonjunk katonáinknak, szalmabocskort! Sopronkövesd, 1915. nov.

7.

Igen célszerű és hasznos dologba kezdett a sopronkövesdi fiatalság
Brázay Micike urleány kezdeményezésére és lelkes vezetésével s a helybeli
osztálytanítók közreműködésével. Katonáink részére készítenek szalma-
bocskort, mely a bakkancsra huzva védelmezi a katonák lábát az elfagyás-
tól. Rézbányay Lajos főhadnagy küldött mintát a harctérről s a legmele-
gebben ajánlja azok készítését hazánk minden falujában. Egyszerű munka,
nem sok kell hozzá. Minden cipőhöz megnedvesített zsupszalmából ké-
szült 7 méter hosszú, 3 ágra keményen font szalmakötél szükséges. Varrá-
sához jó erős tű és spárga kell. A bocskor varrása a talpon kezdődik
(csigavonalszerűleg). Ennek nagysága adja meg a cipő nagyságát is. Ha a
talp már elegendő nagy, akkor az oldalak varrásába kezdünk úgy, hogy a
lapos szalmakötelet a megkésztült talp mellé élére állítva varjuk a talphoz.
Így folytatjuk addig míg a bakkancs-alaku bocskor elegendő nagy nem
lesz. Elöl szalmafonalból nyelvet varrunk. Talpára pedig három, kis desz-
kalapot erősítünk dróttal, hogy tartósabb legyen. Már most szalmája min-
denkinek van, csupán kevés spárga kell hozzá, míg a deszka és drót az
elesett hulladékokból is könnyen fedezhető. Mi lakást is kaptunk ingyen
Mihócza János gazd'uram áldozatkészségéből. A téli fűtés, világítás és
spárga költségeit pedig közadakozásból fedezzük. Bárkinek szívesen szol-
gálunk még bő-vebb leírással, esetleg mintával is a szalmabocskort illető-
leg, ha hozzánk fordul. Karácsonyi Lajos tanító.”

(Dunántúli Hírlap. XXIII. évf. 261. szám. 1915. november 8. kedd.)

„Sopronkövesd. Befejeztük szalma-bocskor munkánkat. Készült 148 pár.
Ebből a 18-as honvédek 50 párt, 26-osok 50 párt és a 76-osok 25 párt kap-
tak. Egyeseknek a harctérré küldöttünk 19 párt és mintának 8 darabot
küldöttünk szíjjel. Kiadásunk 134 korona 20 fillér volt. Ótocska Géza
nagybérló 100 koronával járult gyűjtésünkhöz, mely így 146 korona 80
fillért tett ki. Maradt 12 korona 54 fillér, melyet szintén a katonáknak
juttattunk. Munkánk szép eredményét pellérdi Brázay Mária urleánynak
köszönhetjük, aki az egésznek kezdeményezője és munkás részvételével
vezetője és lelkesítője volt a dolgozóknak. Mint igazi honleány szeretet-
adományokat küld, szakadt ingeket foltos és újakat készít a kórházaknak,
kézimunkáz, az egész faluból való foglyoknak írja a francia és német lapo-
kat, leveleket s még sok uton-módon segíti távol levő véreinket. — Szor-
galmukért dicséretet érdemel mind a 67 lány és legény is, aki a munkában
résztvett, de különösen: Pete Erzsike, Preiczter Mária, Gráczol Marcella és
Rozi, Csígyó J. Ágnes, Bolodár Teréz, Mihócza Rozi, Maráz Rozi és Renci,
Rasztovics Anna, Tóth István, Horváth Sándor, Gráczol József, Sinkó Feri
és Karácsonyi Lajos. — Igen, szép, hogy Mihócza János gazd'uram az
egész időre ingyen engedte át házában a szükséges helyiségeket.”

(Dunántúli Hírlap. XXIV. évf. 6. szám. 1916. január 9. vasárnap.

3. lap.)”

EMLÉK

AZ 1914–15. ÉVI VILÁGHÁBORURA

KÖSZÖNET A SOPRONKÖVESDI NŐKNEK

Obada (Galicia), 1915. február 5-én

I.

A Kárpátok erdős bérécn magasán fekszik a hó.
Szegény huszár neked itten masirozni biz' nem jó;
Gyalog mész a lovad mellett, vele versenyt csuszol,
Meredeken bizony te is, csak négykézláb kuszol. —
Késő este jött a parancs; „Holnap virradóra
Nyolcvan huszár foglyokért megy, első kakasszóra.”

II.

Kanyargós vad hegyi uton kiseded huszárcsapat
Kocsisor, s mély szakadék közt, csak lassacskán halad.
Dideregnek szegény fiuk, fázik kezük, lábuk,
Az Úr Isten szánakozva tekint le reájuk. —
Mindegyiknek ajakáról hallani egy sóhajt,
Az egyik egy csuklóvédőt, más hősipkát óhajt.

III.

Messze innen, messze távol, Sopron vármegyében,
Sopronkövesd szépfekvéstü kedves községében
Nemes lelkű uri asszony, biztatja a nőket:
„Szenvednek most a katonák, segítsük meg őket!
Küldjünk nekik meleg ruhát a saját munkánkat,
Ne fázzanak, hadd védhessék, szép magyar hazánkat.”

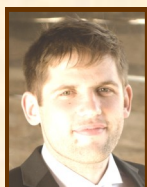
IV.

Nemes szívhez, neme szóhoz, a nemes tett páru,
Nincsen t'án a községben egy, ki hozzá nem járul,
Készen is van egy jó csomó ruha egy-kettőre
S utnak indul egy csomagban, el, a harcmezőre,
Áldott lelkű uri asszony szive bálványának,
A huszárok közt szenvedő, főhadnagy fiának.

V.

Megérkeztek a huszárok muszkák kísértéből,
Megérkezett a csomag is Kövesd községéből.
Ki mit kívánt meleg ruhát, azt már meg is kapja,
Főhadnagyunk szive örül, hogy neki adhatja,
Hálát rebeg minden huszár, kíván minden szépet,
Áldja Isten főhadnagyunk, s a kövesdi népet.

A 11-es huszárok rezerv százada nevében: hálás köszö-
netünk csekély jeléül: Barcza Miklós



Raffai Péter rovata

Szokatlan szokásaink – tisztálkodás és karácsony



A Beszédés örökségünk rovatban idén a közismert ünnepekörökhöz kapcsolódó, kevésbé ismert szokásokat mutattam be. A farsang, a templomi ülésrend és az úrnapi után most egy szokatlan karácsonyi szokás nyomába eredtem.

A karácsony előtti adventi időszak, hasonlóan a húsvétot megelőző negyven naphoz az általános testi-lelki megtisztulás időszaka volt. Azonban nagypéntekkel ellentétben karácsony éjjelén a Megváltó születését várva a család hangulata örömteli, vidám. Jézus világrajtette, ez a különleges pillanat az egész világra hatással van. A karácsony éjjelén kútból, forrásból, folyóból merített vizet *aranyvíz*, *életvíz*, *szerecssevíz* néven ismerik. Megfürdenek benne, hogy szépek és egészségesek legyenek, vagy állatokat is itatnak vele.

A karácsonyi mosdás szokása már a 17. századból ismert, később boszorkányperekben is előfordul. Érdekes formája maradt fenn a hiedelemnek a Bereg megyei Szernye-mocsár környékén, ahol kevés jó vizű kút volt. Fornoson karácsonykor a fiatalok a fonóban gyülekeztek. Mikor eljött az éjféli, a falu egyetlen kútjához vonultak, a kútágashoz fenyőfát, koszorúkat kötöttek, majd az ágast a kávéhoz erősítették gúzsveszszóval. Ezután az a lány, aki elsőnek a kötést feloldotta, a kútból *aranyvizet* merített. Ez a leány azután a kúthoz tett tövises ággal jelezte, hogy már járt ott valaki. Úgy tartották, hogy az *aranyvizet* merítő leány fog először férjhez menni, méghozzá ahhoz, akivel a kútról hazafelé először találkozik.

Egy székelgyöldi hagyomány rávilágít: ez a víz azért *aranyvíz*, mert ilyenkor fürösztötte meg Mária az ő Jézuskáját. Az *aranyvíz* különböző változatokban sok helyen ismert. Dány faluban az éjféli mise előtt egy vödör frissen merített vizet helyeztek a szobába, és egy almát, a vízbe pedig egy ezüst pénzdarabot is tettek, innen a neve: *szerecssevíz*. Ezután egy karácsonyi köszöntő hangzott el: „*Dicsértessék a Jézus Krisztus, szerecsse legyen a magok ünnepjük. Több jóval, kevesebb búval megérhessük Krisztus Urunk születése napját. Adjon az Isten bort, búzát, békességet, holtunk után örök üdvösséget!*” – Miután ittak a vízből, reggel meg is mosakodtak vele, illetve az almával végighúzogatták az arcukat. Sorrendben először a víz hozója, majd életkor szerint a többi családtag. A feldarabolt almának nagy szerepe volt, miután mindenki evett belőle, az állatokat is arról itatták meg.

Az almagerezdek szentestei fogyasztásának szokása ma is ismert. Ezzel kívánok minden kedves Olvasónak áldott karácsonyt családjuk körében, osszák minél több részre a karácsonyi almát!

A szöveg forrása: Juhász Katalin: Meg is mosakodjál - Magyar népi tisztálkodás a 20. században

A képet a balassagyarmati Palóc Múzeum engedélyével közöljük



Raffai Júlia csalimeséje

A király ajándéka

Nevenincs országban élt egy király, kinek neve Nevesincs. Ez az uralkodó minden évben megünnepeltette a születésnapját az alattvalóival. Így történt ez idén is. Jöttek az ország különböző pontjairól: szegények, és gazdagok, urak és hölgyek, mivel így illett. Mindenki hozta, ami a gazdagságából telt. Ki lovát, ökrét, de még csirkéjét is elvitte, a szegényebbek közül. A gazdagabb urak fegyvert, páncélt, az asszonyok szőttest, ékszeret. Jött egy különös ember is, kinek ősz fejét egy rókaprémcs kucsma takarta el. Valaha ő volt a király hadnagya, csak öregsege miatt elbocsátották. Egy falárával kezében érkezett a palotába. Mire a király színe elé került volna, az óra elütötte az éjfélt, ami azt jelentette, hogy vége az ajándékozásnak.

Így egy év múlva derülhet csak ki, hogy mit rejtett a láda. Majd, ha meg tudom, elmesélem.



Rajzolta: Varhai Klaudia 4.osztály

VÉGE



Horváth Zoli bácsi padján - gondolatok a természetről -



Az Önkormányzat előtti szépen faragott pad, rajta egy könyvvel hívogat, hogy üljünk le egy kicsit és lapozzunk bele a könyvbe. A pad tiszteletbeli tulajdonosával, egyben a könyv írójával Horváth Zoltánnal beszélgetek, aki egykori kövesdi diákként az 50-s években a Pétermajorból tette meg az utat az iskolába. Kalandos emlékeit őrzi a "A majdnem elfelejtett gyalogösvény" első része.

Az az ösvény, amelyet csaknem teljes egészében, én tiportam ki, iskolába menet és jövet, az erdészháztól, erdőn keresztül földúton az iskoláig. Az az ösvény, amely akkora nyomot hagyott emlékezetemben, hogy amikor az erdőtől és a természettől onnan elszakadtam, mindig szívszorogva visszavágytam.

Én már az előszónál láttam, hogy nem tudom majd letenni. Gyönyörű gondolatok és micsoda kalandok, még Ladó Gyula, alias Tutajos is megirigyelné! Zoli bácsival már a tavalyi KÖN napokon találkoztam egy túrával egybekötött könyvbemutatóon. Már akkor feltűnt, hogy jó-jó ősz haj, de a szeme gyerekszem!

- Talán, hogy most is úgy láthassa a természetet?



A könyv a könyvtárból kikölcsönözhető!



- Lehet, hogy elfogult vagyok, de ahhoz, hogy az ember értse a természet üzenetét, annak az erdőben, illetve a természetben kell születnie. Tudom van kivétel, mert városi emberrel is társalogtam már, aki jócskán túl tett rajtam. Így az elfogultság kérdése nem is állja meg a helyét, de akkor is azt erőltetem, hogy igazán természetkedvelő vagyok. Az évek haladása során már nem olyan jó a hallásom, de amikor a Rába menti birtokunkon tavasszal dolgozunk a családommal, mindig én hallom meg először a kakukk madár jöttét. Nekem ez a kedvenc madaram. Még akkor is, ha szélhámós, nem úgy mint afrikai társa, mert ő fészket rak és kikölti fiókait.

- **Az én egyik kedvencem a róka, lehet, hogy a Vuk miatt. A szabadságot jelképezi és nem alkuszik meg. A könyvében is sokszor szerepel.**

- A róka nekem is kedvencem, de más értelemben. Arra vadászni szerettem, mert rafinált, intelligens ragadozó. Az is igaz, hogy élő, nála kisebb élőlényekre vadászik, de a természet megadta neki az engedélyt, hogy ölhessen.

- **Zoli bácsi unokái is követik a nagypapát? Elhozta már őket kövesdi kalandjai helyszínére?**

- A gyalogösvény az egy emlék, örök emlék. Volt rá példa, hogy a családommal végigsétáltunk a valamikor kitiport ösvényen. Mindenki részt vett a túrán, apraja-nagyja. Sokan vagyunk megértésben, szeretetben.

- **Mit lát ma?**

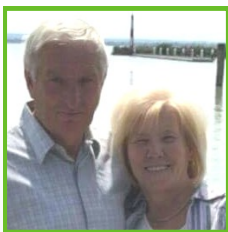
- Húha! Jaj!.....egy rohanó világot! Semmire nincs elég időm! De nem adom fel. Fiam azzal vigasztal: Papa csak lelassult! ...

„A kakukkszó, szinte letaglózott, főleg ha hangjukat utánozva odacsaltam a madarat a mellettem levő fára.”



Köszönjük Iváncsics Mária néni segítségét a cikk létrejöttéhez.

Zoli bácsival Takács Brigitta beszélgetett



Élet az Agghegyen

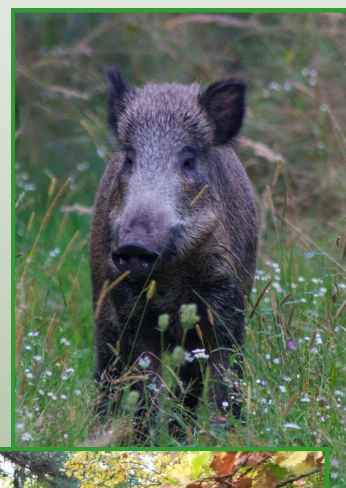


Ebben a rovatban az **Agghegy** szépségéről, csodáiról és a megújulásról adunk hírt. Itt a hegyen sokaknak van telke, kisháza, mi is immár 25 éve járunk ide. Ahogy szabadidőnk engedi jövünk ki, itt töltjük a hétvégéket és a szilvesztert is. Rengeteg termést, és őzlábgyömböt szedtünk az idén a természetben. Ahogy jön a hideg idő rendszeresen adunk a fákon élő madaraknak eleséget.

Vonzza a látogatókat az Önkormányzat idén megvásárolt vendégháza. Egyre több idegennel találkozunk, akikkel jókat beszélgetünk, szívesen kalauzoljuk el őket és mutatjuk meg nekik a kotecsi erdőt. A gyönyörű panoráma mindig más arcát mutatja, így igazi testi-lelki felüdülést jelentenek az itt töltött órák. Többen ezt a szép és nyugodt tájat választják a kutyasétáltatás színhelyének.

Mindenkit szívesen látok az Agghegyben, akár egy pohár borral is!

Horváth Imréné Edit



Lombhullató túra

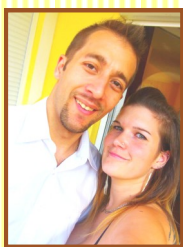
Idén 2016 szeptemberében először volt alkalmunk részt venni a KÖN Sopronkövesdi rendezvényein. A számos színvonalas program és maradandó élmény után nem volt kétséges a számunkra, hogy a legközelebbi megmozduláson is ott szeretnénk lenni. Erre alig egy hónap múlva a Lombhullató túrán alkalmunk is adódott. Szerencsére az egész heti borongós, esős időjárás után szombaton szép, napsütéses időben ismerhettük meg a falu utcái feletti erdőt, mezőt, gyümölcsöst és az ott megbúvó kincseket, melyeket busszal vagy autóval átrobogva a falun nem is láthatunk. A kellemes séta és idegenvezetés után – ahol újabb érdekességeket is megtudhattunk történelmünkkel kapcsolatban – a hangulatos környezetben megsütött és elfogyasztott szalonnázás után, ismét feltöltődve, egy nagyon szép napot tölthetünk Önöknél.

Köszönjük a sok szép élményt, a sok kedvességet, amivel körülvettek az ott élő emberek bennünket. Természetesen alig várjuk a decemberi Holdfénytúrát!

A mielőbbi találkozásig üdvözlettel:

Horváth Rita, Nagyné Bedőcs Emőke, Kovács Ildikó, Pál László Sopronból.





Így karácsony közeledtével már biztosan elgondolkodtak azon hogy vajon mi is legyen az ünnepi lakoma egyik fogása, ilyenkor egyre többen választják a halat a menü fő fogásaként!

Ezért mi is egy halas étellel kedveskedünk Önöknek!

Harcaszelet citromos mártással és mazsolás rizzsel

Ivett és Jocó

Hozzávalók:

70dkg harcsafilé
1 csipet só
1 csipet őrölt bors
5dkg vaj
0,5 citrom leve
0,5 dl olívaolaj

Mazsolás rizshez:

1 bögre rizs
1ek. vaj
1 mk őrölt kurkuma
5 szem szegfűszeg
5dkg mazsola
ízlés szerint só

Citromos mártáshoz:

5dkg vaj
3dl tejszín
0,5 citrom leve
1 citrom héja
1 mk méz
3 tojássárgája



Hal készítése:

A harcsafiléből 4 szeletet készítek, sózom, borsozom, és meglocsolom a citrom levével és az olívaolajjal. Fél órára hűtőbe teszem. Közben elkészítem a mazsolás rizst. Fél óra leteltével kisütöm a halat. A vajat és a halon lévő olívaolajat együtt felforrósítom, és a harcsaszeletek mindkét felét megsütöm.

Mazsolás rizs készítése:

A rizst folyó víz alatt jól megmosom, szűrőben lecsurgatom. Vajat melegítek egy edényben, amit sütőbe is be lehet tenni. Beleteszem a kurkumát és a szegfűszeget, 2 percig pirítom. Hozzáadom a rizst, a mazsolát, és pirítom még pár percig, majd 2 bögre forró vizet öntök rá. Felforralom, lefedem, és meleg sütőben párolom kb. 20 percig, amíg a rizs megpuhul.

Citromos mártás készítése:

A vajat megolvasztom, sózom, és felöntöm tejszínnel. Belereszelem a citrom héját, hozzáadom a fél citrom levét, a mézzel ízesítem, és kiforralom. A tojássárgáját habosra keverem, majd a mártást a tűzről leveszem, és kanalanként a tojássárgájához keverem. Amikor a mártás felét már átkanalaztam, és a tojás sárgájától kezd sűrűsödni, az egészet a lábosban lévő forró mártáshoz visszaöntöm, és jól elkeverem.

Kellemes ünnepeket és konyhai időtöltést, valamint Jó étvágyat az ünnepi lakomához!



Elérkezett az utolsó őszi hónap, az udvar talán már kicsit kopár és üres, a kert már várja a hótakarót. Most van idő az őszi munkák után egy kicsit lelassulni, egyet szusszanni és átgondolni, hogy milyen teendőink lesznek az adventi időszak alatt. Háziasszonyként tudom, hogy az elkövetkezendő hetek egyre nyomasztóbbak, hiszen folyton a még el nem végzett feladatok lebegnek a szemünk előtt. Idén átengedem a nagytakarítás javát a családomnak, hiszen takarítani nem csak én tudok, legfeljebb kicsit csíkos lesz, vagy homályos.....! Egyébként meg gyakorlat teszi a mestert, hús-vétkor már biztosan jobban fog menni!!! Sok feladat már rutinból megy, de biztosra veszem, hogy egy-egy váratlan dolog megpróbál majd kihozni a sodromból! Hogy ez ne okozzon gondot összegyűjtöttem néhány fortélyt, amely

segít stresszmentessé tenni a készülődést.

Dolgozzunk előre!

A legtöbb édes aprósüteményt előre elkészíthetjük, minden gond nélkül hetekig elállnak egy légmentesen zárt dobozban vagy a fagyasztóban. A kelt tésztát is lefagyaszthatjuk. A sütés előtti este kivesszük a fagyasztóból, ha kiengedett átgúrjuk, elkészítjük az adott recept szerint, fél órát kelni hagyjuk, aztán mehet a sütőbe! Ugyanezt megtehetjük az omlós tésztákkal is annyi különbséggel, hogy sütés előtt nem kell még egyszer keleszteni!

Vészhelyzet esetén:

Ha **túl hígra sikerült** a dió- mák, vagy bármely **töltelék** darált keksszel vagy reszelt piskótával sűrűsíthetjük. Sós töltelék esetén segít a zsemlemorzsza vagy a gríz. Az **égett étel** esetenként még megmenthető. Néhány karika főtt burgonyát kell hozzáadni, ez magába szívja az égett ízt.

Ajándékba vagy dekorációnak mi magunk is készíthetünk gyertyát akár az évek alatt összegyűlt maradék gyertyákból. Ehhez csak le kell reszelnünk egy nagy lyukú reszelőn, fel kell olvasztanunk és egy megfelelő formába kiöntenünk. A kanócot célszerű egy ceruzára vagy hurkapálcára kötni és belelógatni a felolvasztott viaszba. Ha több, különböző színű maradék gyertyánk van, készíthetjük a színeket rétegezve is, így még látványosabb. Csöpögtethetünk bele illóolajat, vagy díszíthetjük csillagánizzsal, fahéjjal tetszés szerint. Ha a gyertyát 24 órára sós vízbe áztatjuk, ragyogóbb lesz a lángja és nem csepeg. Végül ne felejtjük el, hogy az adventi időszak legfontosabb része az együtt töltött szép percek, a közösen megélt pillanatok. 5 év múlva senki nem fog emlékezni a kicsit maszatosra puclott ablakra. Áldott szép ünnepeket kívánok mindenkinek!



Inczédi Tibor rovata

BORDÓBA GÖNGYÖLT BURKOLATOK

Gyűjteményem talán legkülönlegesebb darabja a 360 – as típusú kéthengeres JAWA oldalkocsis motor. Ez a gép, az 50 – es 60 – as évek luxus fogata volt. Egy család, ha ilyen járművel rendelkezett, már hatalmas túrákat szervezhetett. A JAWA motorok több típusban készültek. Államosítás után a Ceska Zbrojovka (CZ) gyárral közösen készítették a 125 / 150, 250 , 350 cm³ sorozatokat. Természetesen az évek során ezen típusok sok fejlesztésen estek át. Megemlítenék egy-egy szakkifejezést és annak tartalmát. pl: Pérák típus rugót jelent. A bak teleszkópot váltotta fel a lengővillával. A kormány lemez burkolatot kapott, ez lett a „ Panelka „. 1988-ig 2,37 millió JAWA készült . Fő vásárlók Szovjetunió, Anglia, USA , India, Kína, ez utóbbi két állam a gyártás jogát is átvette. Az oldalkocsikat a Velorex gyár készítette, különlegesség volt, hogy az oldalkocsi kereke is fékezhető. Ezen motorok, abban a korban, a legfejlettebb technikai, gyártási technológiával rendelkeztek. Ide sorolnám az automatikus váltót. Csak induláskor kell a kuplung, a váltás már automatikus.

SPORT

Gyorsasági, cross, salak és túra versenyekre is gyártottak gépeket. Több világbajnoki versenyt megnyertek. Salak gépeik még 10 évvel ezelőtt verhetetlenek voltak. Cross gépekről gyűjteményemben fotó sorozat látható.



MŰSZAKI ADATOK

MOTOR: kéthengeres, kétütemű, lég-hűtéses. Furat 58mm, löket 65mm. Összlökettérfogat: 344 cm³. Legnagyobb teljesítmény: 18 LE, 4750 / min. Sűrítés 8. Karburátor Jikov 2926 SBD. 6 voltos, akkus, megszakító gyújtás. Többlemezes, olajban futó kuplung. Legnagyobb sebesség 120 km/h

A NÉVADÓ

Frantisek Janecek. 1878-ban született. Angliában, Németországban tanult. Több mint 60 szabadalma volt. Pl : kézigránát, Schwarclose géppuska. 1929-ben motorgyártással kezdett foglalkozni. Kísérletezés helyett az akkori kor legjobb motorjaiból alakította ki saját termékét. Puch, Schliha, valamint a Wanderer típusokból. A nevet összevonta Janecek + Wanderer = JAWA.

A Kövesden lakó motor Veszprémből származik, oldalkocsi Egerből egy pilótától. Felújítása 3 évig tartott, a fő munkálatok Sopronban, Csapodon Horváth Szabolcs műhelyében és Kövesden történtek 1996-ban.

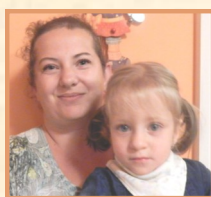
Mi a véleménye a havonta megrendezésre kerülő baba-mama klubról?

Nagyné Kun Zsuzsanna rovata



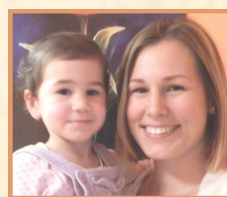
Péntek Klauudia:

Korábban jártunk a Fecsegő Tipegő csoportba is, de akkor még a Lucát nem kötötte le, még nem volt rá elég érett. Most azonban nagyon jól éreztük magunkat ezen a zenés, mondókás foglalkozáson. A baba-mama clubba, amit a Kati néni szervez igyekeztünk mindig eljönni. Jónak tartom, mivel nem mindig tudunk a játszótérre kimenni, hogy gyerekek társaságában legyünk, itt azonban sok gyerekkel találkozunk, ami jó hatással van rá. Ez a zenés foglalkozás akár lehetne gyakrabban is, mondjuk két hetente.



Vassné Ósze Brigitta:

Nagyon jónak tartjuk ezt a kezdeményezést, és a clubbot is, amit a Védőnő szervez. Ha időnk engedi és a Zsófi nem beteg, akkor szívesen jövünk. Azért is járunk, hogy a kislányom más gyerekekkel is találkozzon már az óvodába kerülés előtt, hogy szokja a közösséget. Jónak tartom a mondókás foglalkozást is, de úgy látom a Zsófit még nem köti le, és mivel nagy a mozgásigénye nem tud megülni egy helyben hosszabb ideig. Ha a jövőben lesz, szeretném lányomat hordani.



Deákné Bogdán Anett:

Kislányom születése óta folyamatosan járunk a baba-mama clubba, tehát másfél éve. Mindenképp jónak tartom gyerekeknek, anyának egyaránt. A gyerekeknek azért jó, mert közösségben vannak, és közösen játszhatnak. Az anyukáknak pedig azért, mert ki tudnak kapcsolódni kicsit, beszélgethetnek, tapasztalatokat cserélhetnek. Jó hogy havonta egyszer van, akár lehetne gyakrabban is. Ha időnk engedi szeretnék járni a zenés, mondókás foglalkozásra is.



Őszi levelek kedves Barátainktól



SÉRÜLTEKÉRT ZALÁBAN ALAPÍTVÁNY

8900 Zalaegerszeg Apáczai tér 5/a Telefon;Fax: 92 460 788 Email:info@autistaserultekert.hu

Fülöp Zoltán Polgármester Úr részére
Sopronkövesd

Tisztelt Fülöp Zoltán!

A boncodföldei Autisták Védőotthona lakói és dolgozói nevében ezúton is szeretném megköszönni, hogy 2016. szeptember 18-án már második alkalommal vehettünk részt a sopronkövesdi Kulturális Örökség Napjai rendezvényen.

Autista fiataljaink és kollégáim is nagyon jól érezték magukat a barátságos kis faluban, a sok színes program közül igyekeztünk minél többet megnézni. Nagy öröm volt számunkra, hogy minden helyszínen és programnál vendégszerető, kedves, barátságos helybéliekkel találkoztunk. Kérem tolmácsolja külön köszönetünket a Bécsi Kávéház gazdáinak a nagylelkű támogatásukért.

Kívánok Önnek és munkatársainak további sikeres és kitartó munkát.

Boncodföldre, 2016. szeptember 20.

Üdvözlettel: Németh Judit
intézményvezető



A mi kis csapatunk is bekapcsolódott a műsorba, előbb a citerások, külön az éneklőcsoport és végül közös műsorral ifjú citerásainkkal. A tartalmas program után énekszóval tértünk megpihenni a Som Fogadóba, ahol szintén kedves, előzőkeny emberek fogadtak.

Vasárnap, új erővel a sopronkövesdi szőlőhegy újabb látnivalóiba vetettük bele magunkat. A harmatos Kotecs Parkerdő és a friss levegő kellemes napot ígért. A kotecsi Vendégház otthonos környezete újabb műsorok színhelye volt, a hétfői program itt folytatódott.

A mi éneklőcsoportunk kezdte egy dalsokkal, továbbá hazai, délvidéki gyermek és felnőtt éneklőcsoportok és utcazenészek következtek, akik megtáncoltatták a hallgatóikat. Hatalmas sikert aratott és megnevetette a közönséget műsorával a vízirevű.

Nagyon kellemes hétfégét töltöttünk Sopronkövesden. Hálás köszönet érte Fülöp Zoltán polgármesternek, Kottrik Zoltán és Pócsik Antal fafaragóknak és minden kedves hozzájárulónak. Ügyszintén köszönet a vendéglátásért és a szállásért.

Sokat tanultunk, jót tapasztaltunk, kellemes emlékekkel távoztunk.

Kmetyó Mária (Nagycétény)

A IX. Kulturális Örökség Napjai alkalmából a magyarországi Sopronkövesd önkormányzata szíves meghívásával megtisztelt bennünket, a Kútyika Nagycétényi Női Éneklőcsoportot és a Nagycétényi Citerazenekar tagjait.

Vezetőnk és menedzserünk, akire büszkék vagyunk, Pócsik Antal, pár nappal a kulturális hétvége előtt már belefogott fáradhatatlan munkájába. A Lajos major immár 4. éve megalakult fafaragó táborában vett részt hat társával művészi alkotásaik elkészítésében.

Szombaton ezen a barátságos helyen kezdtük el szereplésünket egy dalsokkal, a fogadtatás megható volt a pár esőcsepp ellenére. A fafaragók nagyon szép szobrokat készítettek, amelyek a falu különböző helyein lesznek elhelyezve. Három festőművész is bemutatta alkotását.

Az ebéd után felfrissülve megtekintettük a kis falu sok szép nevezetességét. Az Alkotóház és az iskola, óvoda környéke felidézi az elmúlt évek fafaragó táborainak tevékeny munkáját is, a közeli piac pedig a falusi termelők kínálatával kedveskedik. A Polgármesteri Hivatal, a könyvtár, a Római Katolikus Templom, a Szent István szobor, az Általános Iskola, a Hősök tere, a Csodák kertje korántsem minden, amiben az ide látogató gyönyörködhet és a napsütötte parkban megpihenhet. A „zöldszívű falu“ lakosainak szívügye, hogy mindenki jól érezze itt magát. Az itt élő emberek kedvesek, közvetlenek, vendégszeretettel megnyitják kapuikat az érdeklődők előtt.

A kényelmes falunézést lovas kocsis és kisvonat biztosította.

A kulturális rendezvény a Fehér Csárda színpadán zajlott le, ahol számos hazai, vendég-, éneklő-, citera- és tánc csoport szórakoztatta a közönséget.

Vidámság és életerő jellemezte ezt a délutánt.



Tisztelt Polgármester Úr. Kedves Zoli barátom.

Először is engedj meg, hogy megköszönjem kedves meghívásokat, a szívélyes fogadtatást és azt a sok-sok szeretetet, amit kis csapatunkkal kaptunk tőletek a IX. Kulturális Örökség Napjai rendezvényeinek keretében eltöltött két napon.

Egyben gratulálunk a szép és tartalmas rendezvényetekhez. A bokros teendőid közben folytatott beszélgetésünk alkalmával felvetted, hogy az Agghegyalja Mozaik hírújságotokon keresztül röviden bemutatnám településünket.

Élve ezzel a lehetőséggel mindenekelőtt kihasználom az alkalmat, hogy a Délvidéki Tóthfalu Önkormányzatának és lakosságának nevében szívélyes üdvözlettel köszöntsem Sopronkövesd lakosságát, mint legújabb testvértelepülésünk polgárait.



Tóthfalu (Totovo Selo) 650 lélekszámú település Szerbiában, a Vajdaságban, Magyarkanizsa község keretében, Szerbia – Magyarország országhatártól délre mintegy 30 km-re található. Falunkat **Tóth József** földbirtokos, aki a magyar országgyűlés képviselője is volt, alapította a XIX század végén és a XX század elején templomot, iskolát, csendőrlaktanyát, szatócsboltot iparos műhelyeket is építtetett. Így épült fel az első házakkal egy időben a Szent József a munkás nevet viselő római katolikus templomunk 1902-1909 között. A Helyi Közösség (Önkormányzat) önállóságát követően (1993), a Tanács (Képviselő testület) a megoldásra váró feladatokat, –függetlenül az akkori helyzet kilátástalanságától– úgy fogalmazta meg, hogy a lehetőségekhez mérten fokozatosan javítsa településünk helyzetét. A fő célkitűzés a helyi hozzájárulások bevezetése volt, melyekből elsődlegesen a közművesítési beruházások (aszfaltozás, szilárd járdák, telefonhálózat stb), valamint az új oktatási intézmények felépítése (óvoda, iskola) valamint munkahelyteremtő vállalkozások betelepítése volt.


Falunk gazdaságát napjainkban a XX. század 90-es éveiben valamint a XXI. század első évtizedében alakult mikro magánvállalkozások képezik, melyek helyi munkalehetőséget biztosítanak a lakosság egy részének.

Tóthfalu az elmúlt közel három évtizedben úgy tudta kihasználni adottságait, hogy közben megőrizte falusi jellegét, vonzerejét, békéjét és nyugalmat, a meghittségét. Ennek köszönhetően ma egy jövőképpel, fejlődési és fejlesztési perspektívával rendelkező település, amelyben a közösségi élet és a civil szféra igen aktív.

Tóthfalu, 2016.09.25.

Bata Ferenc polgármester

Tóthfalu Helyi Közösség
24427 Tóthfalu, Kossuth u. 4.
Tel/Fax: +381 24 887 001
E-mail: tothfalu@tippnet.rs



Vendégkönyv
Tóthfalutól Sopronkövesdnek

KEDVES SOPRONKÖVESDI BARÁTAINK!

FELEJTHETETLEN KÉT NAPOT TÖLTÖTTÜNK EL A KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG NAPJAI RENDEZVÉNYEINEK KERETÉBEN SZEPTEMBER 17-ÉN ÉS 18-ÁN KÖZÖSSÉGETEKÖZBEN. ÖSZINTE SZÍVBŐL ÖRÜLÖK NEKI, HOGY EZEN ALKALOFTÓL HÉG, HIVATALOSAN TESTVÉREK IS LETTÜNK.

TÓTHFALU ÖNKORMÁNYZATA ÉS A CSAPAT NEVÉBEN KÖSZÖNÖM A SZÍVÉLYES VENDEGLÁTÁST ÉS A SZÁMTALAN ÉLMÉNYT. JÓ ÉRZÉS, HOGY KÖZÖSEN, EGY FA CSEMÉTEGÉJÉ "HELYEZTÜK TERMŐFÖLDRE", HELYNEK TÖRZSE ÉS KORONÁJA AZ ELŐTTÜNK ÁLLÓ ÉVBŐBEN EGYRE ERŐSEBBRE ÉS EGYRE MAGYORSRA FOG NÖNI, HELYNEK HÍJÁBEN MINDKÉT KÖZÖSSÉG TAGJAI SOKÁIG JÓL FOGJÁK ÉBÉZNI HAGYKÁT.


TÓTHFALU, 2016.09.20.

BARÁTI JELNYELLETTEL
Bata Ferenc
TÓTHFALU POLGÁRMESTERE

SOPRONKÖVESD A „ZÖLD SZIU VÜ FALU” AZ ELŐZETES INFORMÁCIÓNK SZERINT, A FELEJTHETETLEN KÉTNAPOS LÁTÓGATA'S UTÁŰ AZT MONDANÁM SOPRONKÖVESD, A „NAGYSZIU VÜ FALU” TISZTELETTTEL - FEFŐS ZOLTÁN

BÜSZKE LEHET AZ A KÖZÖSSÉG, AMELYNEK ILYEN POLGÁRMESTERE VAN ÉS BÜSZKE LEHET AZ A POLGÁRMESTER, KINEK ILYEN KÖZÖSSÉGE VAN. KÖSZÖNJÜK A LEHETŐSÉGET, HOGY NALATOK, VEHETEK LETTÜNK!

Tóthfalu Helyi Közösség
24427 Tóthfalu, Kossuth u. 4.
Tel/Fax: +381 24 887 001
E-mail: tothfalu@tippnet.rs



Vendégkönyv
Tóthfalutól Sopronkövesdnek

FANTASZTIKUS VOLT EL A HÁROM NAP. GRATULÁCIÓK A SZERVEZŐKNEK ÉS TOVÁBBI SIKEREKET KÍVÁNIK!

Köszönöm a két napos vendégszereteteget, nagyon jól éreztük magunkat. Különs látványban volt részünk Austria látogatásában kulturális örökségeinkben.

Tisztelettel Bata Geréert Soför

Köszönjük szépen a szép fogadtatást, az érdekes, sok oldalú programokat, a baráti vendégszeretetet. Megtisztelő számunkra, hogy testvértelepüléseink között köszönhetünk Tíbetet, felemelő éreés, hogy Ti a mi falunkat vállaltotoktól elsőként Testvértelepülésekként. Sok sikert és örömeteli együttműködést kívánok a jövőben a két falu lakóinak.

Tisztelettel: Bata Geréert

Szeptember 17-18-án ellátogattunk Sopronkövesdre, Tóthfalu testvértelepülésére.

Péntek éjszaka érkeztünk és a szálláson egy nagyon finom vacsorával fogadtak. Ezután elfoglaltuk a szobáinkat és aludni tértünk, mert a hosszú út kifárasztott mindenkit. Reggel korán keltünk és mentünk egész nap, jártuk a programok sokaságának helyszíneit és ettük a finomabbnál finomabb ételeket. A szombati napon egy nagyon szép műsoron vettünk részt, ahol mi is felléptünk. Én, Nógrádi Gábor: Farkas című prózáját mondtam el. Késő estig tartottak a programok, amelyek nagyon jók és élvezhetőek voltak. Másnap korán reggel kisvonattal átmentünk Sopronkövesdről a szomszédos országba, Ausztriába, ott egy nagy kastélyt és területét látogattuk meg. Napközben benéztünk az iskolába is, ahol Legó- és fotókiállítás volt, valamint megnéztünk egy planetáriumi előadást. Délután még egy humoros előadáson voltunk, ami nagyon vicces volt. Gyorsan eljött a búcsú ideje. Örültem volna, ha még pár napot maradhatunk ezen a szép településen.

Nagyon szép és tartalmas hétvége volt, örültem, hogy részt vehettem ezen a szép kiránduláson.

Csikós Noé
VI.osztályos tanuló



Lelkünk egyik felét Sopronkövesden hagytuk és ezt bátran mondhatom a tóthfalusi csapat apraja-nagyja nevében.

Nagyszerű hangulatban zajlott le a három nap, amelyet testvértelepülésünkön töltöttünk el. Az esemény kellemes színfoltjai voltak a különböző szórakoztató helyszínek, melyekre ellátogattunk és csak gratulálni tudok a szervezőknek. Az ötlet, hogy részprogramokkal töltötték be az otlétünk napjait nagyon tetszett, ezáltal megismerhettük a települést is.

A Virgonc gyermek néptáncsoport és a Tutti gyermekzenekar lelkes tagjai kihasználva a lehetőséget, a gyermekprogramok aktív résztvevőivé váltak. Nem volt idő unatkozni. Az utazó Planetárium igazán csodálatos élményt nyújtott mind a felnőtteknek, mind a gyerekeknek. A programok között alkalom nyílt beszélgetésre, kölcsönös ismerkedésre.

Köszönjük, hogy ott lehettünk.

Dukai Tímea
óvónő

Egy szép szeptemberi pénteki napon nekivágtunk a hosszú útnak. Tóthfaluból kora délután indultunk el szeretett kis falunk legújabb testvérfalujába Sopronkövesdre.

Amikor késő este odaértünk a helyi polgármester úr és pár nagyon kedves bácsi fogadott bennünket nagyon finom vacsorával. A szombat reggel igen csak mulatságosra sikeredett, mivel a csapatunk nagyobb része, annak ellenére, hogy előző este igen csak későn fektüdtünk, hat órákor már felébredt és időben elmentünk reggelire a megbeszélte étterembe. Amikor visszafelé indultunk a szálláshelyre, nagy meglepetésünkre a polgármester jött elénk kerékpáron és mondta, hogy minket hűségesen vár egy úr az alkotóháznál, hogy felébredjünk és kísérjen reggelire.

Nagyon jól éreztük magunkat, mindig minden tökéletes volt, a szobák, az ételek, a programok. Az pedig, hogy esett az eső, engem nem zavart, mert így is minden szép és gyönyörű volt.

Köszönöm a lehetőséget és a szép sopronkövesdi élményeket, amelyeket még sokáig őrzök magamban.

Sziráki Emina
IV.osztályos tanuló





Galavics-Horváth Gabriella

A pillanat múlandó

Egy átlagos szombat délelőtt, rendszerint palacsintát sütöttünk a gyerkőcökkel. A gyerekek csillogó szemekkel figyelték, a két serpenyő közül melyikben sült meg előbb a palacsinta, és azon versengtek, kié legyen a következő finomság. Ki mennyi túrosat, lekvárosat, nutellásat, kakaósat, és persze mézeset győz a bendőjébe rakni. Semmi különös dolog nem történt, csak hallgattam őket és magával sodortak a pillanatok.



Vajon hányszor történik meg velünk, hogy mindent teljesnek és tökéletesnek érzünk, és nem vágyunk semmi többre, csak arra, hogy az adott állapot minél tovább tartson? Hányszor szemléljük önmagunkat, vagy a másik embert és a körülöttünk lévő világot a maguk egyediségében és szépségében? Hányszor vesszük észre az élet kínálta hétköznapi örömeiket?

Manapság olyan életet élünk, amiben azt gondoljuk, hogy hatékonyabbak vagyunk, ha többféle dolgot csinálunk egyszerre, amiben meg sem állunk, hogy számba vegyük, hányadán állunk. Szinte csak azért élünk, hogy kipipáljuk a tennivalónk listáján a feladatokat, majd fáradtan ágyba zuhanunk, és másnap minden kezdődik előlről. Ennek azonban ára van. Elmulasztjuk azt a sok élményt, ami utáni vágyunk, legmélyebb emberi természetünkől gyökerezik, és amiért igazán, érdemes „élni”.

Mi felnőttek örökké csak várunk valamit. Hétköznapi a hétvégét, hétvégén aggódunk, hogy eltelik a hétvége, és megint hétfő lesz, télen a nyár után sóvárgunk, ősszel a karácsonyt várjuk. Olykor meg lebénít minket, a „mi lenne” és a „bárcsak” képzelet megakadályoz minket, hogy azzal törődjünk, ami akkor és ott történik körülöttünk. Folyton a múlton rágódunk, vagy a jövőn aggódunk. Bár csodálatos, hogy elménk szabadon szárnyalhat előre és vissza az időben, hiszen a múltban történtek átgondolása, tesz bennünket képessé arra, hogy a megtörténtek hibáiból és eredményeiből tanuljunk, a jövőről való gondolkodás, pedig a tervezésben, a célkitűzésben, és a jó döntések meghozatalában segít minket, de egy ponton túl, ezek a „kicsapongások” negatív érzésekkel tölthetik el az embert. Gyakran tesznek boldogtalanná minket, még akkor is, ha éppen valami kellemes dolog történik velünk. Ha mindig a múltbeli viselkedésünkre és elvárásainkra, vagy a jövő terveivel kapcsolatos félelmeinkre fókuszálunk, kevés alkalmunk nyílik rá, hogy megéljük a jelent, és rácsodálkozunk mindarra a szépségre, ami mellett mindennap elmegyünk, és aminek egyszerűen nem tulajdonítunk jelentőséget. Elvesztegetjük saját életünk apró kis darabkait.

A világon számtalan csodával találkozunk, és ha derűs nyugalommal szeretnénk megélni úgy, ahogy az megmutatkozik nekünk, át kell adnunk magunkat a jelennek, helyet kell adnunk az életünkben az „itt és most”-nak. Akkor és ott kell tudnunk örülni a legemlékezetesebb élményeknek, amikor az velünk történik. Akár hisszük, akár nem, ha a pillanatra irányítjuk figyelmünket, arra, ami épp most történik velünk, akkor sem a gondolataink nem sodornának el minket, sem a problémáinkban nem merülnék el szüntelenül.

A jelenlét hiánya gyermekeinkkel való kapcsolatunkban óriási nyomot hagy. A mindennapok során gyakran megfejtkezünk, hogy a velük töltött minőségi idő a legjobb hosszú távú befektetés kapcsolatunk erősítésére. Persze az állandó rohanás mellett nagyon nehéz időt szakítani arra, hogy a fizikai közelség mellett a külvilág kizárásával csupán egymásra figyeljünk, és azt érezze gyermekünk, hogy az adott helyzetben egyes-egyedül csak rá figyelünk, és vele foglalkozunk. Ellenben sokat tehetünk magunkért és a jelenlétért, ha kihasználjuk a napközbeni „üresjáratokat”. Az a tíz-húsz perc, míg iskolába, óvodába visszük csemeténket, vagy a boltban állunk sorba, ideális a beszélgetésre. A közös programok szintén jól tesznek mindenki lelkének. Ezek nem csak azért fontosak, mert az „itt és mostban” megteremtik az osztatlan figyelmet, hanem azért is, mert a közös élmények később is felidézhetők, és ezáltal is könnyebben megvalósítható az áhított mélyebb kötődés gyermekünkkel. Azok a gyermekek, akiknek szülei törekednek a velük való biztos kötődés kialakulására, olyan alapot kapnak embertársaikhoz való kapcsolataikhoz, mely egész életük során elkíséri őket.

Az évvégén közeledő ünnepek számos lehetőséget nyújthatnak a pillanat megéléséhez. Ha csupán néhány percre tudatosan figyelünk a közös készülődésre, sütés-főzés okozta együttes élményekre, érzelmi táplálékot jelenthet mindenkinek, de legfőképp a gyerekeknek. Az ünnep során akár egy-egy gyertyával megemlékezhetünk beteg, elhunyt és távollévő családtagjainkról is. A karácsony együttes megélése, a bensőséges öröm, a karácsonyfa égő, üveggömbjei, az ünnepi ételek íze, a mézeskalács illata, a karácsonyi dallamok, a meghitt hangulat olyan élménnyé szerveződhetnek, melyre a lelkünk mélyén vágyunk. Családi hagyományaink fokozzák az összetartozás érzését, erősítik a családot, biztonságot adó belső erejét, támogatást jelentenek a szürke hétköznapiakban.

A jelen az egyedüli rendelkezésre álló idő, amiben élni, érezni, szeretni, és növekedni tudunk. A jelenbe irányított éber figyelemmel sokat tehetünk életminőségünk javításáért.

„A végén majd nem az számít, hogy mennyi évod volt az életedben, hanem hogy mennyi élet volt az éveidben.”

Abraham Lincoln



Egyetemi ösztöndíjnak köszönhetően volt szerencsém eltölteni 3 hónapot (február-március-április) a messzi-messzi északon, pontosabban Finnországban. Hogy miért esett erre az országra választásom? Először is, mert mindig érdekelték az északi országok. Az, ahogyan kissé elszigeteltek mégis lélegzet-elállítóan gyönyörűek. Finnország több ok miatt is csodaszép: egyrészt megszámlálhatatlan tava miatt, másrészt mert amerre csak néz az ember erdőt lát (ezt én különös kedveltem). Végül, de nem utolsó sorban a hó miatt. Ezzel el is érkeztünk a második okhoz amiért Finnország mellett döntöttem: imádom a havat! Továbbá Finnország gazdaságilag is fejlett, így kíváncsian vártam milyen példa és életforma vár egy fejlettebb országban, amikor nem csak pár napos látogatásra, hanem hosszabb időre, élni megy az ember.

Ha már Finnország, akkor Lappföld ugye? Igen, kihagyhatatlan! Itt még március is szezonnak számít, szóval nem maradtunk le semmiről. A célpont nem más volt, mint Lappföld legdélibb és egyben leglátogatottabb városa, Rovaniemi. Ne téveszsen meg senkit a „legdélibb” meghatározás, ugyanis pont az északi sarkkörön helyezkedik el és csaknem 1000 km-t kellett utaznunk 2 cseh diáktársammal finn bázisunktól (Pori). Az éjszakai vonatút után nem voltunk pont erejük teljében mégis boldogan néztünk körbe. Igazi csoda volt számomra: mindenütt hó! De nem csak bokáig érő! Az út mellett és a házak udvarában összetolt hó csaknem a mellkasomig ért. De a finnek megtanultak együtt élni ezzel, nem panaszkodtak. Mondják is, az utakon addig nem félnek, míg finn rendszámú autók vannak körülöttük. Másnap célba vettük azt amiért annyian keresik fel Rovaniemit: meglátogattuk a Mikulást, méghozzá a saját otthonában! Az úgy nevezett Mikulásfalun csak a karácsonyi időszakban közkedvelt úticél. Sőt én örültem is, hogy szezonon kívül érkeztünk, így mindenki kedves, nyugodt volt és nem volt elviselhetetlen a tömeg. Azon kívül, hogy kedvesen elcsevegthettünk a Mikulással (aki emlékezett, hogy nemrég a „cipősdoboz akció” keretében Magyarországon is járt, többek között Pécsen) átléphetünk az északi sarkkört is. Na az már igazán észak! Aztán volt ott még ezernyi szuvenírbolt, tele mindenféle északi s földi jóval. Természetesen megismerkedtünk a Mikulás kedves pajtásaival, a rénszarvasokkal is. Az északi vidék további kedvencei a husky kutyusok. Lehetőségünk nyílt egy általuk húzott szánon bejárni az erdőt. Azt viszont nehéz volt eldönteni, hogy ők vagy mi élveztük-e jobban az utazást. Mikor megláttak minket rögtön ugrándozni s ugatni kezdtek, alig férték a bőrükbe. Energiával és boldogsággal telve futottak (általában 8-10 kutya húz egy 3 személyes szánt) s közben egymásnak ugattak. Azt hozzá sem kell tennem, hogy már kívülről ismertek minden erdei utat. Fantasztikus élmény volt, de a leginkább azért, mert látszott a kutyusokon is, hogy nagyon élvezik. A huskyk gondozói is nagyon kedvesek voltak, érződött rajtuk mekkora szeretettel és gondoskodással fordulnak kutyusaik felé. A Mikulásfalun egy egész napos program s mi csodás élményekkel telve tértünk vissza a szállásra.

Lappföld, Finnország és minden északi ország csodája az „Aurora Borealis” vagyis az északi fény. Három összetevő szükséges, hogy valaki láthassa: tiszta ég, jó kilátóhely s maga az északi fény megjelenése, amely októbertől áprilissig viszonylag gyakori. Nagyon szerettük volna mi is megérinteni ezt a csodát, azonban ott tartózkodásunk alatt nem akart kitisztulni az ég. Ennek ellenére mégis utána jártunk, milyen a tökéletes kilátóhely az Aurórahoz. Senkit ne téveszsen meg egy pillanatra sem, hogy Rovaniemi város. Itt is van erdő, még a városból sem kell kimenni. Én továbbra sem untam az erdő és hó látványát, melyek ezúttal sem okoztak csalódást. A tökéletes kilátóhely, egy kisebb hegy csúcsa, ahol magas fákkal körbevett tisztáson tűzrakóhely, egy kis tetővel rendelkező melegedőhely s kilátó is található. Nekünk napközben is nagyon tetszett, hiszen a kilátóból az északi fény helyett megcsodálhattuk Rovaniemit madártávlatból.

Pakolás és sűrű köszönetmondás közepette búcsúztunk lapp-finn vendéglátóinktól, akikre ezúttal sem volt kifogásunk. A finnek igenis mind-mind nagyon kedvesek! A hosszú vonatút vissza Poriba bár kimerített minket, nem szegte kedvünk, és ez a kirándulás is megerősített bennünket abban, hogy jól döntöttünk mikor Finnországot választottuk!

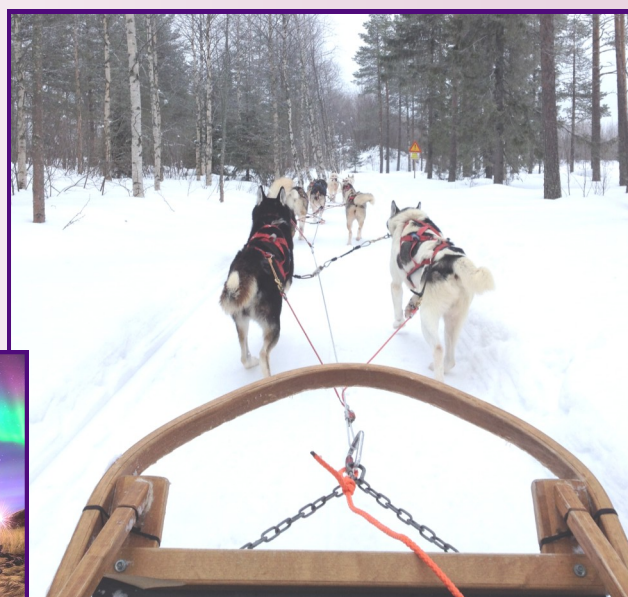
Csígyó Luca



A Mikulás háza



Északi fény



Husky, szánhúzó kutyák



A betakarítások végeztével, nem marad más hátra, mint a kertet felkészíteni a télre. Ásás, az érzékeny növények töveinek betakarása, hogy ne érje őket fagykár. Ha ezekkel is megvagyunk fizikai teendőink idén már nincsenek, a munkák majd tavasszal a metszéssel folytatódnak, igaz már most el tudjuk kezdeni a növényvédelmet. Ha a madarakat rendszeresen etetjük, azok a kertünkbe szoknak ahol majd rengeteg kártevőt fogyasztanak el. Elkezdhetünk tervezgetni, mit hova fogunk ültetni, mit vetünk helybe, mit ültetünk palántáról.



Ez is nagyon aktív időszak a kertbarát számára, amikor mérlegel, mi volt az ami előző évben jól növekedett, mi az ami nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, milyen kártevők, kórokozók ellen kellett védekezni, mik várhatók a következő évben. Van időnk elmélyedni, a szakirodalmakat böngészni, felkészülni a következő szezorra.

Ebben a várakozással teli időszakban övön alul ért a kérdés: Megéri foglalkozni a kiskerttel? Miért nem alakítjátok át könnyen fenntartható díszkertté?

Valóban, ha egy könnyen fenntartható díszkert, ahol csak a fűnyírásról kell gondoskodni, nyáron kevés feladatot ad, emellett élhető, igényes környezetet biztosít, érdemes-e konyhakerttel, gyümölcsökkel foglalkozni? Érdemes-e annyi időt és energiát áldozni rá? Pusztán nominális oldalról nézve, én sem hiszem, hogy megéri. Ha mindent összeadunk, vetőmagok, növényvédőszer, természetnövelő anyagok, a befektetett idő, hozzászámoljuk az időjárás viszontagságait, azt, hogy még rövid időre sem hagyhatjuk magukra a növényeinket, közel sem tudunk olyan órabért magunknak tudni mint ha túlórázunk. Így azok akiknek a hideg futkos a hátán, hogy kapát vegyenek a kezükbe, akik számára ez nem más mint munka azok ne foglalkozzanak vele, mert nem lelelik benne örömeiket, azoknak biztosan nem éri meg. Akik hobbyként tekintenek a kiskertre, azok nem sajnálják sem az időt, sem az energiát, nem számolják mennyit költöttek és mennyi értéket teremtettek. Hasznosan töltötték el a szabadidejüket a friss levegőn, hozzájárulva egészségük megőrzéséhez is. Az ő számukra biztosan kifizetődik még akkor is, ha csak szerény mértékben járulnak hozzá a családi konyha ellátásához.

Két kislány édesapjaként tudva azt, hogy mi az amiből főzünk számukra, azok mikor és mivel lettek permetezve, nem is kérdés, hogy megéri. Igaz, hogy sok lemondással jár, de az ő egészséges fejlődésük mindennél fontosabb számomra. Arról pedig nem is beszélve, hogy milyen örömet jelent az, amikor kiballagunk a kertbe és az együtt ültetett borsórol vagy a közösen kötözött málnáról szemezgetünk...

Kazinczy Péter rovata





Tájékoztatom Tisztelt Pácienseimet, hogy 2017 januárjától Sopronkövesden a rendelési időt heti 8 órától 10 órára emelem a keddi és a csütörtöki zsúfoltság csökkentése érdekében.

Felhívom a figyelmet, hogy a délutáni rendelések 16 óráig fognak tartani. Azok a szűrésre, gondozásra érkező páciensek, akik 16 óráig nem tudnak odaérni a rendelésre, előzetesen telefonon egyeztethetnek velem időpontot. 16 órától a járás házi orvosai által ellátott Központi Ügyelet lép szolgálatba, ahova a következő rendelési időig nem halasztható betegségekkel lehet fordulni.

Az új rendelési idők:

hétfő:	9-12 óráig Nagylózson 13:30-15:30-ig Sopronkövesden
kedd:	8-12 óráig Sopronkövesden
szerda:	14-16 óráig Nagylózson
csütörtök:	12-16 óráig Sopronkövesden
péntek:	8-11 óráig Nagylózson

Ebben a lapszámban a Karácsony Fényeiről szerettem volna írni, szépen és igazán.

Hosszas gondolkodás után újra és újra Zoran Sztevanovity sorai jutottak eszembe:

„irigyen tisztelek költőt és festőt, ki helyettem mutatja meg, hogy mi lakik mélyen a szívében.”

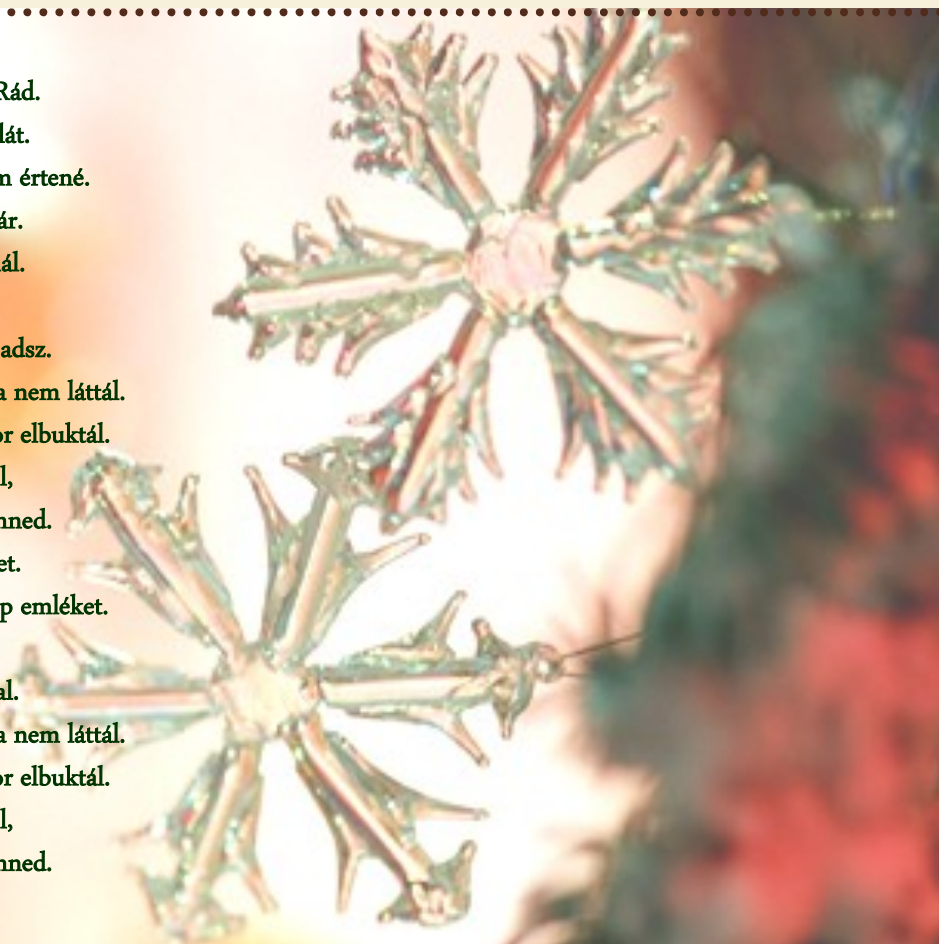
Ezért idén Kovács Ákos versével szeretnék Mindenkinék

Szép Várakozást és Békés Ünnepet kívánni:

Dr. Erdélyi Miklós



Ember kelj fel - tudod, hogy várnak Rád.
Új dalt forralt benned, aki mindent lát.
Szétfolyt, ami rég volt, mostanra senki sem értené.
Kezdet, végzet, egyik sem rejtély már.
Nyersebb verset már nem dalolhatnál.
Nincsen más, csak a hit és a dac.
A tiéd csak az marad, amit másoknak adsz.
Mindig a fénybe nézz, mert szebbet még soha nem láttál.
Biztos a fénybe érsz, ha fel tudsz állni, mikor elbuktál.
Még bírnod kell, nem felejtheted el,
Hogy az a nyughatatlan szív lobog benned.
Éltet a lélek, de közben a vágy eléget.
A tenger egyszer elnyel, de hagj itt egy szép emléket.
Nincs is más, csak egyetlen dal,
amit mindenhová hordasz magaddal.
Mindig a fénybe nézz, mert szebbet még soha nem láttál.
Biztos a fénybe érsz, ha fel tudsz állni, mikor elbuktál.
Még bírnod kell, nem felejtheted el,
Hogy az a nyughatatlan szív lobog benned.





Karácsony közeledtével egyik kedvenc idézetemmel kívánok minden Kedves Olvasónak boldog, békés, karácsonyt, örömben, gyermekáldásban gazdag új esztendőt, jó egészséget!
Szeretettel Virágh Imréné Kati védőnő

„Gyermek:
az az apró lény, aki
az éjszakát rövidebbé,
a nappalokat hosszabbá,
a bankbetétet kisebbé,
a ruhát rongyosabbá,
a múltat feledetté,
a jövőt érdemessé,
s az életet boldoggá teszi!”

Összegezve ezt az esztendőt, azt hiszem sikereket könyvelhetünk el. Ezúton is szeretném megköszönni mindenkinek aki támogatott az ötleteim megvalósításában és kivitelezésében. Minden olmes karácsonyi ünnepet és vendégnek kellemes karácsonyi ünnepet és sikerekben, egészségben gazdag Új esztendőt kívánok.
Kottrik Zoltán



Áldott, békés karácsonyi Ünnepeket kívánunk! Brigi és Rami



Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az Alkotóházra!

Érdeklődni: Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248



Természet ölelésében családoknak,
baráti társaságoknak vendégház kiadó!

16.000 Ft+Áfa /nap/ház

Érdeklődni: Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Főszerkesztő: Takács Brigitta, Rácz Ramóna (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com)

Szerkesztők: Dr. Barkó Péter, Biczó Szabolcsné, Csigó Luca, Dr. Erdélyi Miklós, Fücsökné Torma Livia, Galavics- Horváth Gabriella, Győri Edit, Fülöp Zoltán, Fülöpné Hidegh Csilla, Horváth Imréné Edit, Inczédi Tibor, Kazinczy Péter, Kissné Fekete Andrea, Kelemen Dávid, Kottrik Gabriella, Nagyné Kun Zsuzsanna, Raffai Júlia, Raffai Péter, Szollár Enikő, Tóth Zsuzsanna, Virágh Imréné

Fotók: Farkas Károly, Hetyei Zsolt, Horváth Zsolt, szerkesztői fotók **Nyomda:** Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000 Fax: 06 99/536-001, e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

